

Montessori principy v péči o seniory a osoby s demencí

Příručka pro rodinné
i profesionální pečovatele

Jaroslava Švarcbachová

KATALOGIZACE V KNIZE - NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Švarcbachová, Jaroslava, 1967-

Montessori principy v péči o seniory a osoby s demencí : příručka pro rodinné i profesionální pečovatele / Jaroslava Švarcbachová. -- Vydání 1.. -- Praha : Grada, 2025. -- 1 online zdroj. -- (Psyché)

Obsahuje bibliografii

ISBN 978-80-271-8358-6 (online ; pdf)

* 649-053.9 * 364.4-053.9 * 616.892/.894-052 * 616.831-003.8+616.892/.894 * 364-783

* 364-787-026.12-053.9 * 615.851:165.194 * 37.091.4 * (048.8) * (0.034.2:08)

- péče o seniory
- pacienti s demencí
- Alzheimerova choroba
- pečovatelství
- aktivizace seniorů
- kognitivní terapie
- metoda Montessori
- monografie
- elektronické knihy

364-1/-7 - Druhy sociální pomoci a služeb [18]

Jaroslava Švarcbachová

Montessori principy v péči o seniory a osoby s demencí

Příručka pro rodinné
i profesionální pečovatele

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Jaroslava Švarcbachová

Montessori principy v péči o seniory a osoby s demencí **Průručka pro rodinné i profesionální pečovatele**

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 10 350. publikaci

Recenzovala:

MUDr. et Mgr. Kristýna Drozdová

Odpovědná redaktorka Natálie Jirovcová

Ilustrace archiv Centra Seňorina (fot. Barbora Vajsejtlová) doplněný o archiv autorky.

Fotografie z Centra Seňorina jsou zveřejněné se souhlasem rodin klientů.

Pokud není uvedeno jinak, další ilustrace pocházejí z archivu Grada Publishing, a.s.

(obrázek 2), AMI (obrázky 3 a 4 – zprostředkoval Montessori Institute Prague),

Montessori školy Andílek (obrázky 5 a 6 – fot. Kryštof Vlček) a Gail Elliot (obrá-

zek 8). Všechny uvedené fotografie jsou zveřejněné se souhlasem dotyčných stran.

Grafická úprava Antonín Plicka

Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 160

Vydání 1., 2025

Vytiskla TISKÁRNA V RÁJLI, s.r.o., Pardubice

© Grada Publishing, a.s., 2025

Cover Photo © Barbora Vajsejtlová

ISBN 978-80-271-8359-3 (ePub)

ISBN 978-80-271-8358-6 (pdf)

ISBN 978-80-271-5612-2 (print)

Obsah

Předmluva	7
Úvod	9
1. Příprava na péči	13
PRVNÍ ČÁST – PODOBA, HISTORIE A VÝVOJ MONTESSORI METODIKY	
2. Proč montessori a co to je	18
2.1 Život Marie Montessori	19
2.2 Základní principy její metodiky	22
2.3 Metoda montessori v současnosti	26
3. Adaptační montessori metodiky pro péči o seniory	27
3.1 Cameron Camp, USA	28
3.1.1 Čtyři typy prostředí	31
3.1.2 Skryté zvyky a návyky	32
3.1.3 Podpůrné aktivity	32
3.2 Gail Elliot, Kanada	33
3.2.1 <i>DementiaAbility Methods The Montessori Way</i>	34
3.2.2 <i>WOW model</i>	34
3.3 Centrum Seňorina, ČR	35
DRUHÁ ČÁST – PÉČE O ČLOVĚKA S DEMENCÍ	
4. Jak funguje paměť	41
4.1 Procedurální paměť	44
4.2 Deklarativní paměť	47
4.3 „Use it or lose it“	52
5. Komunikace s člověkem s demencí	54
5.1 Zásady komunikace	56
5.2 Jmenovky	62
5.3 Test čtení	63
6. Potřeby a role	65
6.1 Základní psychologické potřeby	65
6.2 Maslowova hierarchie potřeb	66
6.3 Lidské tendence podle Montessori	73
6.4 Sociální role	76
6.5 Problematické (reaktivní) chování	81

TŘETÍ ČÁST – MONTESSORI METODIKA V PEČOVATELSKÉ PRAXI

7. Připravené prostředí – prostředí vtahující do života	88
8. Aplikace modelu WOW	101
8.1 <i>Who</i> – Kdo je náš blízký nebo klient?	102
8.2 <i>Observe</i> – Co pozorujeme z jeho chování?	103
8.3 <i>What</i> – Co s tím můžeme dělat?	104
9. Implementace metodiky v domácnosti či v zařízení	107
9.1 Sběr informací	108
9.2 Tvorba plánu	110
9.3 Záznam průběhu a hodnocení	113
9.4 Možné překážky	114
10. Aktivity v montessori duchu	117
10.1 Denní aktivity	117
10.2 Smyslové aktivity	119
10.3 Kognitivní trénink	120
10.4 Kulturní, spirituální, sociální vazby	121
10.5 Obecné principy aktivizace	122
10.6 Příklady konkrétních aktivit	126
Závěr	137
Přílohy	139
Seznam použitých zdrojů	155
Seznam obrázků	157
Poděkování	159
O autorce	160

Předmluva

Paradoxy a propojování protikladů poutají pozornost. Možná váš zájem vzbudí i spojení montessori pedagogiky a seniorského věku. V první chvíli vás může napadnout, že je to podivné setkání, a budete hledat, co mohou mít tyto dvě tak odlišné oblasti společného. Nenechte se mýlit. Držíte právě v rukou knihu, jejímž záměrem je přesvědčit vás, že montessori principy se dají velmi dobře provázat s respektujícím přístupem ke starším lidem s poruchami paměti a jejich aktivizací. Chce vám ukázat, že zhoršování paměti nebo orientace nemusí nutně znamenat ztrátu lidské důstojnosti a že se my všichni můžeme neustále učit a vzájemně podporovat.

Společně se stárnutím populace se stále častěji setkáváme s lidmi, kteří trpí syndromem demence, a to nejen v ordinacích a v nemocnicích, ale i v pobytových zařízeních a odlehčovacích a sociálních službách. Nezapomínejme však, že většina nemocných seniorů si přeje zůstat v domácím prostředí, kde jim péči poskytuje někdo z rodiny s využitím nějaké formy sociální služby. Pečovatel je v takovém systému klíčovou osobou. Stará se o zdraví a tělesné potřeby svého rodiče, prarodiče nebo manžela či manželky. Pomáhá s vedením domácnosti a organizací celé péče a v ideálním případě se podílí i na rehabilitaci ztrácejících se kognitivních funkcí.

Nedílnou součástí léčby demence je tak nejen zajištění tělesného komfortu a zdraví a užívání medikace, ale i stimulace a tzv. *kognitivní trénink*. Tyto aktivizační a psycho- a sociorehabilitační postupy mají za cíl zpomalit postup nemoci a potažmo ztráty paměti a soběstačnosti. Zní to jednoduše, nicméně je to jedna z nejdůležitějších premis celé léčby: čím dříve začneme s aktivizací a rehabilitací kognitivních funkcí a čím častěji je budeme trénovat, tím déle si náš senior může zachovat soběstačnost, tím jednodušší bude celá péče a tím pravděpodobněji bude moci zůstat v domácím prostředí.

Farmakoterapie je nesporně základním pilířem našeho přístupu, ale pokud určitou psychickou funkci nebudeme trénovat, jednoduše řečeno, přijdeme o ni. Jestliže nejsou dané neurální okruhy v mozku pravidelně zapojovány, přestanou v nich proudit vzruchy nesoucí informaci. Takové nervové buňky se stanou němými (přestanou impulzy vysílat nebo posílat dál) a později začnou odbourávat své synaptické výběžky, protože nejsou používány. Nervové buňky, které přijdou o výběžky, se nedokážou propojit s ostatními neurony a postupně nakonec odumírají. Proto je adekvátní kognitivní trénink a stimulace stejně významnou součástí léčby.

Role pečovatele je v celém systému starostlivosti ústřední. Je to *conditio sine qua non* – bez pečovatele není péče. Na jeho bedrech stojí celý svět dotyčného,

obrazně i ve skutečnosti. Napadlo vás někdy, jak obtížné je všechny tyto aktivity zvládat, a ještě je často muset zkoordinovat s péčí o sebe nebo svou rodinu, se svým životem, se svými plány? Ačkoli by se pečovatelé neměli pro nikoho obětovat, bývá jejich úsilí často na hranici úplného sebezapření. Ano, pečování je velmi náročné, ale je to hluboce lidská služba, na kterou se musíme připravit a k níž potřebujeme zmobilizovat zdroje celé rodiny i komunity. Mnohdy se pečující potýkají také s nejistotou a tápáním, jak svým blízkým nejlépe pomoci, jak se vyrovnávat s proměnami svého tatínka nebo maminky, jak nalézat nové a aktuální typy vztahování se, když ty minulé již nejsou možné.

Tato knížka proto přináší praktickou inspiraci a cenné nápady pro pečovatele v domácím prostředí i v pobytových službách. Ukazuje nám, jak přistupovat ke stárnutí a ztrátě kognitivních funkcí s respektem a s laskavostí, jak ukazovat seniorům, kteří mají handicap, že i oni mohou být rovnocennou součástí rodiny a společnosti, a přestože již nepřispívají aktivně k jejich dění, stále jsou pro nás důležití, neboť to oni jsou nositeli rodinných vzpomínek a vztahů. Pečování nám umožňuje přestat se hnát za výsledkem a místo toho začít vnímat spolubytí jako plynoucí proces. Můžeme přehodnotit své priority a reflektovat svou konečnost a křehkost tváří v tvář pomíjivosti, kterou syndrom demence ztělesňuje.

Přeji vám příjemné čtení a držím palce, pokud se vydáte na zvědavou cestu k využití montessori principů v péči a životě. Ať vás doprovází odvaha v adaptování postupů z této knihy na vaši situaci, vašeho seniora a váš vztah.

MUDr. et Mgr. Kristýna Drozdová

„Pokud to neumíš vysvětlit jednoduše,
nerozumíš tomu dostatečně dobře.“

ALBERT EINSTEIN

Tímhle citátem bych ráda uvedla svou knížku pro všechny, kteří pečují o své blízké a seniory s demencí nebo bez. Protože pro vás především jsem se ji rozhodla napsat.

Patříte mezi ty, kteří vědí, co je montessori metoda, a fandí jí? Nebo jste o ní už zaslechli, ale netušíte, co si pod ní představíte? Ať už to máte jakkoli, já se pokusím držet slov Alberta Einsteina a předat vám jednoduše, jak tuto metodiku využít v péči o seniory.

Pod pojmem *montessori* se skrývá jméno Marie Montessori (1870–1952), výjimečné italské lékařky a autorky pedagogického a výchovného přístupu, který vyvinula původně pro děti se specifickými vzdělávacími potřebami. Později se její jméno stalo jednoznačným označením této metodiky.

Já sama jsem se s montessori principy v péči o seniory a osoby s demencí poprvé setkala na doporučení prof. Jakuba Horta, významného českého neurologa. Díky jeho nasměrování jsem objevila psychologa Camerona Campa ze Spojených států amerických a po osobním setkání v Bernu v roce 2015 už jsem neměla pochybnost, že jeho myšlenky a nástroje chci sdílet i v České republice.

Po jeho vzoru jsem při vytváření odlehčovací služby Centrum Seňorina zahrнула montessori principy do metodiky péče o seniory a osoby s demencí. Záměr metodiky ladil i s mým koučovacím postojem hledat s respektem potenciál těch, o které pečujeme. Kombinace respektu a pozitivní orientace se zásadami montessori pedagogiky společně utváří jedinečnou životní filozofii, soustředící se na kreativní a laskavou péči o své blízké. Zahraniční workshopy a stáže, stejně jako moje desetiletá zkušenost v Centru Seňorina a reference rodin klientů mi dávají přesvědčení,

Obr. 1 Setkání s Cameronem Campem v Bernu

že stojí za to vynaložit úsilí a k péči přistupovat s využitím montessori metodiky transformované právě Cameronem Campem.

S postupem času jsem zjistila, že se má oblíbená, praxí ověřená montessori metodika může opřít také o vědecké poznatky z neurologie a psychiatrie. To odhaluje, jak prozíravé byly úvahy Marie Montessori, které stavěla na vlastním pozorování a úsudku. Zanechala nám tak vzácný dar, který máme možnost používat a předávat dál.

Podíváme se na principy Marie Montessori jednoduše a prakticky, aby vám byly k užítku, ať už pečujete o svého blízkého, nebo o klienta v zařízení sociálních nebo zdravotních služeb. Záměrem je především pomoci mu prožít radostný čas, protože tady rozhodně platí, co prohlásil Albert Schweitzer:

„Úspěch není klíčem ke spokojenosti. Spokojenost je klíčem k úspěchu.“

Cílem této knihy je poskytnout praktické nástroje a metodiku pečujícím rodinným příslušníkům, ale i profesionálům v oblasti péče o seniory. Rozšířit obzory si mohou všichni, kdo se zajímají o zlepšení kvality života osob s demencí. Na základě výzkumů, zahraničních inspirativních zdrojů a osvědčených praktik z ČR vám představím konkrétní strategie a aktivity, které lze snadno integrovat do každodenní péče.

~

Když mluvím o seniorech, mám tím na mysli lidi, kteří se narodili za druhé světové války, těsně po válce nebo v padesátých letech minulého století. Jejich rané dětství a mládí utvářela tehdejší životní a světová situace, systém školství a dobové předsudky a stereotypy ovlivňovaly jejich další život. A netýká se to samozřejmě jen lidí se syndromem demence. Všichni senioři mají podobná východiska, která jsou tvořena kulturou a dobou, v níž vyrůstali. Proto je vhodné všechny metodické zásady a doporučení, včetně těch montessori, vytvářet v kontextu doby mládí těch, o které pečujeme.

Jakkoli jsou lidé schopni se i ve vysokém věku adaptovat na všeobecný rozvoj a pokrok 21. století, pokud nastoupí obtíže s krátkodobou pamětí a posléze další projevy syndromu demence, uvrhnou je zpět do vzpomínek na mládí a dětství. S tím je potřeba počítat.

.....
Je s podivem, že cestu do tak vzdáleného světa mládí seniorů, kteří vyžadují podporu v soběstačnosti, snáz nachází jejich vnoučata. Mluví o tom například spoluscénáristka a producentka filmu *Tančuj Matyldo* Nataša Slavíková, která ho spolu s manželem a režisérem Petrem Slavíkem natočila na základě osobní zkušenosti. Doporučuji film zhlédnout z řady důvodů, ale také právě pro to obgenerační propojení.

Obr. 2 Obálka knihy *Tancuj Matylde*

Další inspirativní a situaci vykreslující knihy jsou například: *Ještě jsem to já* Lisy Genovy, která existuje rovněž ve filmovém zpracování z roku 2014; *Vyhasínání mozku* Martina Kleina od J. Bernlefa; *Starý král ve vyhnanství* Arna Geigera nebo *Život je nádherný* Terezy Boučkové.

Kniha si klade si za cíl podívat se na péči o pacienty s Alzheimerovou nemocí nebo jinými typy demence z trochu jiného úhlu pohledu. Za nezbytné proto považuji hned v úvodu zmínit klíčovou zásadu. Chceme-li přeformátovat své myšlení v duchu metodiky Marie Montessori, zkusme odhlédnout od tradičního medicínského modelu nemocného člověka a vnímat seniora jako bytost biopsychosociospirituální, s určitými specifiky a omezeními v sensorických, kognitivních, emočních oblastech a v chování. Na člověka, o nějž pečujeme, bychom tedy měli nahlížet nikoli jako na nemocného, ale spíše jako na člověka s určitým deficitem. V textu používám raději „člověk s demencí“ místo termínu „nemocný“, protože to podle mě lépe vystihuje podstatu jeho osoby a zdravotního omezení.

Příručka je rozdělena do několika částí, které postupně pokrývají teoretické základy montessori pedagogiky, specifika péče o seniory a osoby s demencí a uplatnění jednotlivých principů v praxi s případovými studii, ilustrujícími úspěšné implementace. Napříč textem se vám také pokusím předat konkrétní rady a možnou inspiraci, abyste mohli projít snáze a radostněji tímto nelehkým životním obdobím.

Aplikace montessori principů v péči o seniory může přispět k vytvoření prostředí, kde se každý jedinec cítí ceněn, respektován a aktivně zapojen do svého života. Kniha tak může sloužit jako inspirace pro všechny, kteří chtějí vnést do péče o seniory nový rozměr lidskosti a respektu.

Každý malý krok se počítá. Tak pojďme na to.

1. Příprava na péči

Zdálo by se, že na tak přirozenou věc, jakou je péče o milovanou osobu, jdeme příliš vědecky. Nicméně příprava usnadní rodinným příslušníkům řešení náročných situací, do kterých se v souvislosti s péčí mohou často dostat, a umožňuje jim prožít ještě společné radostné chvíle se svým blízkým.

Tyto oblasti přípravy mohou výrazně přispět k lepší kvalitě života a péče jak pečujících, tak jejich blízkých trpících demencí.

- **Informovanost:** Informace dokážou snížit hladinu stresu tím, že umožňují připravit se duševně i prakticky na různé situace, a zvyšují tak určitý pocit kontroly. Pečující by proto měli znát alespoň základní fakta o demenci, jejích typech a projevech, o vývoji nemoci a možnostech léčby a sociální pomoci. To jim může pomoci lépe porozumět potřebám a chování jejich blízkého, a předejít tak případnému problematickému, reaktivnímu jednání či zbytečným konfliktům a nedorozuměním. Informace mohou získat od samotných lékařů, ale také z odborných publikací, ze záznamů přednášek a rozhovorů vedených na toto téma, na konferencích či při osobních setkáních s dalšími profesionálními či rodinnými pečujícími. (Konkrétní tipy na zdroje informací uvádím v závěrečném seznamu zdrojů.)
- **Zajištění kvalitní lékařské péče:** Ať už se jedná o spolupráci praktického lékaře s neurologem, o ambulanci geriatra, nebo často i psychiatra a psychoterapeuta, odborná zdravotní pomoc včetně včasné medikace pomáhá pečujícím snáze projít procesem nemoci jejich blízkého a může zpomalit její progres. Odborníci také přispívají k rozšíření povědomí o tom, jak bude nemoc postupovat, aby se mohla rodina v předstihu připravit a učinit odpovídající kroky a opatření. Nutno zdůraznit, že jde o lékařskou péči o člověka s demencí, ale důležitá je také pro pečujícího. Ten by na sebe neměl zapomínat.
- **Praktické dovednosti:** Pečující by měli být proškoleni v praktických aspektech péče, jako je manipulace s osobou, podávání léků a zajištění bezpečného prostředí domova, včetně poskytování první pomoci. Existují organizace, které se vzdělávání pečujících v přímé péči věnují.
- **Komunikační dovednosti:** Důraz na rozvoj komunikačních schopností je klíčový. Pečující, ale i celá rodina a přátelé osoby s demencí by se měli naučit techniky efektivní komunikace, které zahrnují trpělivost, aktivní naslouchání a používání jednoduchého jazyka. Jsou to totiž oni, kdo skutečně nesou odpovědnost za to,

že jim daný člověk rozumí. (Komunikaci a jejím zásadám ve vztahu k lidem s demencí proto věnuji samostatnou kapitolu.)

- **Znalost osoby, o kterou pečujeme:** Čím lépe poznáme životní příběh opečovávané osoby, tím snáze budeme schopni poskytnout jí adekvátní péči. Je to investice času a energie do prozkoumání osobní historie, vloh a zájmů, ať už současných, nebo minulých, která se skutečně vyplatí. V domácí péči je výhodou, že často pečujeme o někoho, koho známe většinu života, o našeho partnera, rodiče či prarodiče. Při pátrání se můžeme také obrátit na další příbuzné, přátele, sousedy nebo bývalé kolegy. Užitečné může být i společné prohlížení fotografií, dopisů a jiných artefaktů z mládí. O důkladnou znalost dané osoby se opíráme také při aplikaci montessori principů, kdy se soustředíme na zachované schopnosti, zájmy a potřeby. Důležitou součástí našeho poznávání je pozorování, zejména pokud jde o reakce na nabízené aktivity a celkové chování. (O tom se dozvíte více v kapitole věnované modelu WOW.)
- **Sociální interakce a aktivity:** Pečující by měli podporovat svého blízkého v zapojení se do různých aktivit, které stimulují paměť a poskytují sociální interakci. To je zásadní pro udržení kvality života, neboť sociální izolace často přináší depresivní stavy a frustraci z životní situace, a tím urychluje progres nemoci. Proto je dobré se zajímat, jaké aktivity a sociální kontakty mohou pečovatelé svému blízkému zajistit. O aktivitách pojednává praktická část s konkrétními příklady pro inspiraci.
- **Psychická podpora:** Vedle samotné péče by měli pečující věnovat pozornost také obnově vlastních sil, a to fyzických i psychických, aby se vyrovnali se stresem a emocemi spojenými s péčí o osobu s demencí. Kromě důkladného a pravidelného odpočinku je proto důležité poskytnout pečujícím také psychosociální podporu, což může zahrnovat skupinovou terapii nebo individuální poradenství. Pokud v rodině nemají možnost střídát se v péči s ostatními příbuznými, doporučuji vyhledat některou z registrovaných odlehčovacích sociálních služeb. (Jejich seznam je možné nalézt v registru MPSV.)
- **Formální podpora a její možnosti:** Péče o blízkého v rodině přináší mimo jiné zvýšení časové zátěže a také finančních nákladů. Lze proto využít zákonných možností, jak si péči usnadnit, například získáním příspěvku na péči či invalidní značky (žádosti o ně se podávají na krajské pobočce Úřadu práce v místě trvalého pobytu), zajištěním generální nebo částečné plné moci apod. Podrobnosti lze najít na webových stránkách Diakonie ČCE, které společně s dalšími zdroji uvádím v závěru publikace.
- **Další zdroje podpory:** Informace o dostupných možnostech podpory mohou navést pečující k potřebným zdrojům, které je mohou provést průběhem nemoci od počátku až do pozdních fází, včetně paliativní péče. Jedná se například o místní

organizace, sociální služby, online platformy i neformální setkávání, ale mimo to existují i krajské alzheimer poradny a centra, kde mohou získat informace o zkušenostech ostatních a sdílet své vlastní. Zdůrazňuji, že není selhání požádat o pomoc, naopak – pro zachování kvality života všech zúčastněných je to nutnost.

Péče o lidi s demencí je specifická ve svých nárocích a existují různé formy sociálních služeb, které mohou pečující využít. V počátečních stádiích nemoci se nabízí terénní odlehčovací služba či osobní asistence, kterou může rodina využívat přímo v domácnosti, kde jejich blízký žije. Také lze navštěvovat denní stacionář či ambulantní odlehčovací službu, které nabízí podporu na denní bázi – ráno rodinný pečující svého blízkého přivede a odpoledne nebo večer si ho vyzvedne. Při zhoršení stavu nebo při docházejících kapacitách rodiny nastává nejtěžší rozhodování, zda umístit svého blízkého do pobytového zařízení (tzv. domova se zvláštním režimem) a do kterého.

Když vstoupí Alzheimerova nemoc nebo jiný typ demence do rodiny, domácí péče, její podoba a organizace se stávají rozhodnutím všech jejích členů. Péče se totiž dotkne každého z nich: být na ni sám je velmi zatěžující, a proto je zcela namístě, aby se o péči spolu podělili. Než padne jakékoli rozhodnutí, je nutné zvážit své možnosti. K tomu lze vyhledat konzultaci odborníka, který pečujícím pomůže zvážit všechna pro i proti a přizpůsobí návrhy dle možností jednotlivých členů rodiny. Je také přínosné s ním aktuální situaci průběžně konzultovat. Průběh demence je proměnlivý a kolísá v čase. Období relativní stability příznaků mohou být náhle vystřídána prudkým zhoršením stavu.

Zvláštnímu druhu zátěže je vystavena takzvaná „sendvičová generace“, v níž jsou zejména ženy obklopeny dvěma typy závazku: pečují o své nesamostatné nebo studující děti a zároveň o stárnoucí a nesoběstačné rodiče. Právě této skupině lidí se nejhůře daří skloubit práci s péčí o rodinu a zároveň je nejvíce ohrožena rozvinutím deprese či syndromu vyhoření.

Dá se tedy na péči připravit? Ano, na něco se připravit dá.

Zároveň je dobré vědět, že tato závažná, dosud nevléčitelná Alzheimerova nemoc přivádí blízké člověka s touto diagnózou do situací, na které se připravit nelze. Především když sledují, jak člověk s demencí ztrácí svou identitu a za života postupně odchází z tohoto světa.

Společně se proto v této knize zaměříme na to, jak navzdory neúprosné diagnóze může takový člověk i s jeho rodinou ještě prožít radostný čas.